

G. Reek

Piibli leksionid

Jeesuse elu ja õpetuste üle.
Matteuse ewangeliumi põhjal.

2. aprillist kuni 25. juunini 1916.

Õndsad on need, kes Talle
pulma õhtusöömaajale on kut-
situd! Ja tema ütles mulle: Need
on tõsised Jumala sõnad."
Jlm. 19, 9.

Petrogradis, 1916.

Piibli leksionid

Jeesuse elu ja õpetuste üle.

1. leksion — 2. aprillil.

Kuninglik kutse.

Kirjakoht: Matt. 22, 1—10.

Küsimised.

1. Kuidas rääkis Jeesus jälle rahwa vastu? Matt. 22, 1. (Luf. 14, 16.)
2. Millega võrbleb tema taewariiki? Salm. 2, 1. märkus.
3. Keda läkitas kuningas wälja? Mis tarwis? Salm. 3, esimene osa.
4. Kuidas need kutsutud seda kutsjet hindasivad? Salm 3, wiimane osa; Luf. 16, 18. 2. märkus.
5. Kuidas tegi kuningas selle vastu? Salm 4, esimene osa.
6. Mis läbi laskis kuningas kutsutud wõeraid üles õhutada? Salm 4, wiim. osa.
7. Missuguse olekuga panivad nad teist kutsjet tähele? Salm 5, esim. osa.
8. Millest pidasivad kõik rohkem lugu? Salm 5, teine osa; Luf 14, 16—20.
9. Kui kaugele läksivad nad oma wägiwallaga sulaste vastu? Salm 6, 3. märkus.
10. Kuidas oli kuninga meeoleolu kui ta seda kuulis? Salm 7. esim. osa.
11. Mis ta oma sõjawägedega teha laskis? Salm 7, wiim. osa. 4. märkus.
12. Mis ta kutsutute kohta ütles? Salm 8.
13. Kellele läks kolmas kutse? Salm 9, 5 märkus.
14. Missuguse järeldusega sai sulaste töö tasutud? Salm 10.

15. Kudas saab nende meeles olema, kes selle kutse järele on läinud? Jlm. 19, 6. 7.

16. Mis veldakse nende kohta? Jlm. 19, 9.

Märkused.

1. „Pulmade läbi näidatakse inimesesoo ühendust jumalusega; pulma riie tähendab seda iseloomu, mis kõitidel peab olema, kes kõlblikkudeks pulma võerasteks tahavad saada.

Selles, kui ka tähendamise sõnas suurest õhtusöömaajast esitakse Juuda rahva ewangeliumi kutse ärapälgamist ja paganatele armusõrume kuulutamist. E. G. W.

2. „Aga selles tähendamise sõnas seletatakse seda suurt halvaks panemist nende poolt, kes seda kutset põlgavad ja ka seda hirmust haavamise nuhtlust. See pulma kutse on ühe kuninga kutse. Seda kutset läkitab keegi, kelle meelewalgus on käärtud. Selle läbi näidatakse aga ka suurt au üles. Siiski ei peeta sest aust luugu. Kuninga ülemõim nõlatakse ära“.

E. G. W.

3. „Pulma kutse sai Kristuse jüngrite läbi wiidud. Meie Issand oli need kaksteistkümmend ja pärast need seitsekümmend wälja saatnud, kes kuulutatiwad, et Jumala riik ligi on, ja inimesi meeleparandamisele ja usule ewangeliumi sisse üles kutusiwad. Aga kutse ei leidnud tähelepanemist. Need pulmakutsutud ei tulnud mitte. Pärast saadeti sulased selle sõnumiga wälja: „Waata, oma söömaaja olen ma walmistanud, mu härjad ja nuumwastikad on tapetud, ja kõik on walmis, tulge pulma!“ See oli see kuulutus, mis Juuda rahwale pärast Kristuse ristilöömist sai kuulutatud; aga see rahwas, kes ennast siiski Jumala iserahwaks pidas, põlgas siiski selle püha Waimu wäe läbi toodud ewangeliumi ära. Paljud tegid seda teotawal kombel. Teised sawad selle õnnistuse pakkumise ja oma au Issanda ärapälgamise andeksandmise töutamise pärast nii wihafeks, et nad ennast selle kuulutuse kandjate wastu pöörasiwad. „Suur tagatiusamine“ algas. Palju mehi ja naisi heideti wangikotta ja

mõned Issanda saadikud, nii kui Tehwanus ja Jakobus, said tapetud". C. G. W.

4. „Kuningas“ lähtas oma sõjaväed välja, ja hakkas neeldamad tapjad ära, ja süütas nende linna põlema“. See juutide kohta öeldud otsus läks Jerusalemma ärarikkumise ja rahwa ärarahvitamise läbi tõeks“. C. G. W.

5. Kolmas pulma kutsu tähendab ewangeliumi kuulutamist paganatele. Kuningas ütleb: Pulmad on küll walmis; aga need, kes kutsutud, ep olnud mitte seda wäärt. Seepärast minge teelahkmete peale, ja kutsuge pulma nii mitu, kui teie ial leiate“.

Kuninga sulased läksid siis välja „teede peale ja kogusid kõik kofku, nii mitu kui nemad leidsid, kurje ja häid“. See oli üks segatud seltskond. Mõningatel ei olnud sugugi rohkem auartust pulma isanda wastu kui neil, kes kutsutud hoopiski wastu ei wõtnud. See esiteks kutsutud klass ei wõinud, nii kui ta ise arwas, oma ilmlikkusi eesõigusi mitte ära ohwerdada, et kuninga pulmast osa wõtta. Ja nende seas, kes kutsu wastu wõtsiwad, oliwad mõned, kes ainult oma enese kasu peale mõtlesiwad. Nad tuliwad, et pulma löbust ainult osa wõtta, aga selle läbi ei tahtnud nad kuningat hoopiski austada“. C. G. W.

2. lektzion. — 9. aprillil.

Ilma pulmariideta.

Kirjakoht: Matt. 22, 11—14.

Küsimised.

1. Mis kuningas pärast seda tegi kui pu'ma koda täis oli? Salm 11, esim. osa.
2. Keda ta seal nägi? Salm 11, wiim. osa, waata Sew. 1, 8. 1. märkus.
3. Mis tähendab see pulma rahwa waatamine? Tar. 7, 9. 10.; Ilm. 20, 12. 2. märkus.

Balluf

4. Mis see pulma riie on? Jlm. 19, 8. 3. märkus.
5. Kuidas võib ainult seda walget riidet kätte saada? 1 Joan. 1, 9; Op. f. 28, 13.
6. Mikspärast ei saanud see sõnagi suust, kel pulma-riidet seljas ei olnud? Matt. 22, 12; Rom. 1, 20; 3, 19. 4. märkus.
7. Missuguse käsu andis kuningas oma teenritele? Matt. 22, 13, esim. osa.
8. Kuidas mõjub see kohtu otsus süüaluste peale? Salm 13, wiim. osa.
9. Millal saab see olema? Jlm. 20, 7--9.
10. Kes on pulma söömaajale kutsutud? Matt. 22, 14. esim. osa. 1. Tim. 2, 4; Tit. 2, 11.
11. Keda võetakse ainult vastu? Matt. 22, 14. wiim. osa.
12. Kelle sees oleme meie äravalitsetud? Ewef. 1, 4; Rnf. 1, 74, 75.
13. Mis walimine sisaldab? Matt. 7, 21. wiim. osa.
5. märkus.
14. Kes saab walge riide? Jlm. 3, 5. 18.

Märkused.

1. „Kui kuningas sisse läks võeraid vaatama, sai kõi-
kide õige iseloom ilmsiks. Iga kutsutud pulma võerale oli
üks pulma riie pakutud saanud. See riie oli üks kuninga
and. Selle riide kandmise läbi näitasivad võerad oma lu-
gupidamist pidu toimepanija vastu. Üks mees oli aga oma
harilikus riides ilmunud. Tema oli kuninga ettevalmistuse
nõudmise vastu pannud. Ta pani halvaks seda temale
suure hinna eest muretsjetud riidet kanda. Tema haawas selle
läbi oma isandat. Kuninga küsimise peale: Kuidas oled sina
sina sisse tulnud, ja sinul ep ole pulmariiet?“ ei võinud ta
midagi vastata. Tema ei võinud ühtegi wabandust ette
tuua. Siis ütles kuningas: „Siduge tema käed ja jalad
kinni, ja võtke teda ja heitke teda kõige sügawama pime-
duse sisse.“

E. G. W.

2. „Bõderaste vaatamine ehk läbikatsumine pulmas näitab üht kohtu asja harutamist. Ewangeliumi pidumõderad on need, kes tunnistawad, et nad Jumalat teeniwad, niisugused, kelle nimed eluraamatusse kirjutatud on. Aga mitte kõik, kes tunnistawad, et nad kristlased on, ei ole tõsised jüngrid. Enne kui palka antakse, peab kindlaks tehtama, kes diete pärandusest võib osa saada. See otsus peab enne Kristuse tulemist taewa pilwete peal ära määratud saama. Sest tema jälletulemisel annab tema juba palka, „igale ühele nõnda kui tema tegu on“. Sellepärast saab enne tema tulemist iga inimese töö iseloom kindlaks tehtud ja iga Kristuse järelkäijale tema tegude järele palka määratud“.

„Sel ajal kui inimesed weel siin maa peal elawad, peetakse taewases kohtukojas järeluurimise kohtu. Iga ühe elu, kes ennast Jeesuse järelkäijaks tunnistab, mõtab Jumal uurimise alla; kõik saawad taewaste raamatute aruannete järele läbi katsutud, ja iga ühe saatus tehakse tema tegude järele igaweste kindlaks“.

E. G. W.

3. „Ilmsüütuse walget riidet kandsid meie esiwanemad, kui Jumal neid püha Edeni elama pani. Nad elasiwad Jumala tahtmisega täielises kokkukõlas ja ühenduses. Kõik nende armastus oli taewase Isa wastu kokku mõetud. Üks ilus, mahu walgus, see Jumala walgus, kattis püha paari. See walguse riie oli nende taewase süütuse waimu'iku riide sõrdluskuju. Kui nad Jumalale oleksid truuwiks jäänud, siis oleks see riie alati katnud; aga kui patt teed leidis, leikasiwad nad oma ühenduse Jumalaga ära, ja see walgus, mis riie siit saadik ümbritses, kadus ära. Ihu alasti ja häbi tundes katsusiwad nad selle läbi taewase riide aset täita, et nad wiigilehti kokku õmbleksid ja enestele põlled tegid“.

„Seda on Jumala käsü üleastujad sellest päewast saadik teinud, kui Adam ja Ewa sõnakuulmatusesse langeiwad. Nõmad on wiigilehti kokku õmblenud, et seda üleastumise läbi tehtud häbi kinni katta. Nõmad on neid oma tehtud riideid

kannud ; nemad on oma eneste tegude läbi katsunud pattu sinni fatta, et selle läbi ennast Jumala juures vastu võetavaks teha“.

„Aga see ei või mitte sündida. Inimene ei või midagi üles leida ega teha, mis tema kaduma läinud ilmsüütuse riide aset võiks täita. Ei ühtki wiigilehe põlle, ega ka ilmalikku riidet ei või see kanda, kes Kristuse ja tema inglitega Talle õhtusöömaajale istub. Minult see riie, mida Kristus ise on muretsenud ja pakub, võib meid Jumala ligi-olemise määriliseks teha. See kate, tema enese õiguse riie, saab igaühale meelesparandaja uskliku hingele Kristuse poolt antud“. Ma annan sulle nõu,“ ütleb tema, „et sa mu käest ostad . . . walged riided, et sa võiksid neid enese ümber panna, ja et su halastuse häbi ei saaks avalikuks“.

E. G. W.

4. „Kui kuningas tähendamise sõnas küsis : „Kudas oled sina sisse saanud, ja sul ei ole pulmariiet?“ siis ei saanud see mees sõnagi suust. Mii saab see ka suurel kohtu päeval olema. Inimesed võivad nüüd oma iseloomu puudusi wabandada ; aga sel päeval ei too nad ühtegi wabandust ette. Neil praeguse aja inimesesoo kogudustel, kes Kristust tunnistavad, on kõigesuuremad ja aulisemad eesõigused. Issand on me le ühe alalise kaswawa walguse läbi ilmutatud. Meie eesõigused on palju suuremad, kui wana aja Jumala rahwa omad“.

E. G. W.

5. „Jumal nõuab oma lastelt täielikku olekut. Tema käst on ta iseloomu tundemärk, ja see on see reegel ja mõddunõör, millega iga iseloomu mõdetakse. Jumaliku mõddunõöri, jumaliku mõdetu näidatakse kõigile, et keegi wale arwamist selle inimese iseloomust ei saaks, keda Jumal oma riiki vastu võtab. Kristuse elu siin maa peal oli üks täieline Jumala käsü näitus, ja kui need, kes endid ütlewad Jumala lapsed olewat, Kristuse sarnase iseloomu saawad, siis tunlewad nad ka Jumala käsusõnu. Issand võib siis täies usalduses neid selle arwu hulka vastu wõtta, kes taewase perekonna liikmeks stawad. Kristuse õiguse aulise tunega ka-

tud on neil kuringa pidusöömaajal üks plats. Neil on õigus selle weres pestud hulgaga endid ühendada“.

E. G. W.

3. lektzion — 16. aprillil.

Kohuraha.

Kirjakohht: Matt. 22, 15—22.

Küsimised.

1. Mis tegid Bariseerid? Matt. 22, 15. esim. osa.
2. Mis oli nende nõuu? Salm 15, viim. osa.
3. Keda läkitati Jeesuse juure? Salm 16, esim. osa. Luf. 20, 20.
4. Kui need saaditud Jeesuse juure jõudsiwad, kudas nad temaga rääkima hakkasiwad? Salm 16, viim. osa. Mikspärast? 1. märkus.
5. Mis tahtsiwad nad nähtamaste teada? Salm 17.
6. Kudas näitas Jeesus, et tema nende mõtteid mõistis? Salm 18.
7. Kudas ta nende küsimiste peale kostis? Salm 19, esim. osa.
8. Mis nad tema kätte tõid? Salm 19, viim. osa.
9. Mis küsis Jeesus nende saadikute läest? Salm 20.
10. Misjuguuse wastuse nad andsiwad? Salm 21, esim. osa.
11. Kudas ta seda küsimust selgitas? Salm 21, viim. osa. 2. märkus.
12. Misjuguust mõju avaldas Jeesuse wastus sulaste peale, ja mis nad tegid? Salm 22.
13. Mis ei wõinud nad mitte tcha? Luf. 20, 26.
14. Mis jaoks peame meie alati walmis olema? Mis peame meie wastama? 1. Petr. 3, 15, 16.

Märkused.

1. Eõnad „Meie teame, et sa tõsine oled ja õpetad Jumala teed iõe sees“, oleksiwad ime heaks tunnistuseks ol-

nud, kui nad ühest kohtlastest südamest oleksivad tulnud. Need olid ainult sellepärast öeldud, et effitvse siise juhtida; peel vähem oli nende tunnistus tõde. Variseerid tundsiwad, et Kristus öieti ja tõsiselt õpetas ja nende eneste tunnistus mõistab nende peale kohut". C. G. W.

2. „Kui Jeesus raha pealiskirja eale näitas, ütles ta: „And'le siis keisrile, mis keisri kohus, ja Jumalale, mis Jumala kohus on“. Need salakuulajad lootsiwad, et Jeesus nende küsimuste peale ühel ehk teisel teel wastab. Oleks ta öelnud, et see ei ole õige keisrile kohturaha anda, siis oleks Rooma walitsuses tema peale kaematud ja kui üht niisugust wangi mõdetud kes mässu tõstab. Oleks ta aga jälle öelnud, et see õige on kohturaha anda, siis t. h. siwad nad teda rahwa ees, kui üht niisugust süüdistada, kes Jumala käsu wastu on. Müüd tundsiwad nad ennast segased ja lööbuid olewat. Nende plaanid olid segamini läinud. Neil ei olnud midagi enam kassa.

Kristus ei annud mitte üht põiklikku wastust, waid õige wastuse küsimise peale. Rooma rahatükki käe peal hoides, mille peal keisri nimi ja pilt seisis, ütles tema, et nemad, kui Rooma riigi kaitsealused pidiwad ka selle mõimule niisaua seda andma mis ta nõudis, kuni see weel kõrgemore nõuete wastu ei olnud. Kuna nad ennost rahulikult riigi seaduse alla heitsiwad, pidiwad nad igal ajal tõige enne siiski ka Jumalale truuriid olema. C. G. W.

4. lektzion. — 23. aprillil.

Ülestõusmine.

Kirjakoht: Matt. 22, 23—32.

Küsimised.

1. Kui Jeesus Variseeridega walimis oli saanud, kes tulid siis tema juure? Matt. 22, 23, esim. osa.
2. Mis Saduseerid ei ütelnud olewat? Salm 23, wiim. osa ja Ap. t. 23, 8. 1. märkus.

3. Missuguse küsimise paniwad nad Õnnistegijale ette? Matt. 22, 24—28.
4. Mikspärast nad selle asja pärast tema käest küsijid? Salm 15. 2.märkus.
5. Mis ütles Jeesus neile? Salm 29. 3. märkus.
6. Kes ei wõi kirja mõista? 1. Kor. 2, 14.
7. Mis ei tehakse ülestõusmises mitte? Matt. 22, 30, esim. osa. Luf. 20, 34. 35.
8. Kelle sarnatjed nad saawad olema? Matt. 22, 30 wiim. osa.
9. Missuguse wastas = küsimise küsis Jeesus? Salm 31.
10. Mis oli kord Jumal Moosesele ülestõusmise pärast öelnud? Salm 32, esim. osa. Luf. 20, 37.
11. Kelle Jumal on Jumal? Salm 32, wiim. osa.
12. Mikspärast nimetab Jumal end elawate Jumalaks? Luf. 20, 38. 4. märkus.
13. Missugune mulje oli sellel rahwa kohta? Matt. 22, 33.
14. Mis wastasiwad mõningad kirjatundjatest? Luf. 20, 39.
15. Mis nad enam ei julgenud teha? Luf. 20, 40.

Märkused.

1. „Wariseerid olid suu=sõna õpetuse tähelepanemises väga waljud. Wälimistes kombedes, nii kui pesemistes paastumises, pikkades palwetes ja suurepäraliste waeste aneete andmises oliwad nad nii väga korralikud. Kristus aga ütles siiski, et nemad oma seadmise pärast Jumala käsusõna wastu teewad, ja inimeste käskimisi õpetawad. Nemad olid iseeneses õiged ja salalikud; aga nende seas oli ka isikuid, kes tõeste kohtlaselt-elasid, Kristuse õpetusi wastu mõtsiwad ja tema järelläijateks said. Saduseerid põlgasiwad Wariseeride suu=sõna õpetuse ära. Nemad ütlesiwad suurema osa pühast kirjast uskumat ja tunnistasiwad seda kui elu seadlust; aga tõe poolest olid nad ainult kahtlejad ja materialistid.“

„Saduseerid ütlesiwad, et ülestõusmist, inglid, tulewast elu ühes oma palga ja nuhtlusega ei olla. Rõdigiis neis as=

jus olivad nad oma arvamistega Bariseeridest lahus... Saduseeride arm oli nende wastastest wäikesem, ja ka rahwa poolt ei olnud neil nii suurt toetust. Palju oli nende seas rikkaid ja sellepärast oli neil see mõju, mis rikkus annab. Nende hulgas leidus suurem jagu preestrid, ja nende seast sai harilikult ülempreester walitud". G. G. W.

2. "Oma kõnes Jeesusega arwasivad nad kindlaste teda põlastuse wääriliseks teha, kuigi nad tema hukkamõistmist näidata ei wõinud. — — Oles ta nendega ühes meeles, siis oleksid Bariseerid weel rohkem hawatud saanud; kui ta aga nendega mitte üks ei peaks olemä, siis tahtsivad nad tema õpetuse naeruwäärt asjaks tunnistada. G. G. W.

3. "Tema näitas, et Saduseerid oma usus eksisivad. Neil oli üks wale arwamine. "Teie eksite", lisas ta sinna juure, "sest et teie ei mõista püha kirja, ega Jumala wäge." Tema ei süüdistanud neid mitte salalikus meeles, nii kui Bariseerid, waid eksituses ja umbusus". G. G. W.

4. "Jumal näeb asju, mis ei ole, otseski oleks nad olemas. Tema näeb algusest juba lõppu ära ja waatab oma töö järelduse peale nõnda, kui oleks see juba lõpetud. Need armsad surnud Adamast kuni wiimase pühani, kes weel sureb, saawad Jumala Poja häält kuulma ja suremata elule haudade seest wälja tulema. Jumala ja nende ülestõusnud pühade wahel on lähedane ja südameline sugulusefide olemas. Selle seisukorra peale, mida tema oma ette wõttes juba ette ära näeb, waatab ta nõnda kui oleks see juba olemas. Surnud elawad temale". G. G. W.

5. lektzion. — 30. aprillil.

Suur käsusõna.

Kirjakoht; Matt. 22, 34—40.

Küsimised.

1. Kes kogusivad jälle Jeesuse wastu kofku? Matt. 22, 34.

2. Keda määrati Jeesuse vastu wäljaastumiseks? Salm 35, esim. oša. 1. märkus.
3. Mis kirjatundja wõttis nõuks teha? Salm 35, wiim. oša.
4. Mis küsimise pani ta ette? Salm 36.
5. Missugune käsusõna ütles Jeesus, olla suur (esimene) käsus? Salm 37. 38.
6. Kudas on see teine, mis esimese sarnane on? Salm 39.
7. Mis on neis kahes suures põhjusemõttes koos? Salm 40. 2. märkus.
8. Mis on armastus Jumala vastu? 1. Joa. 5, 3.
9. Kudas näitab tõsine armastus end ligem se vastu üles? Rom. 13, 10; (waata 1. Kor. 1—7.)
10. Mis oli kirjatundja Jeesuse seletuse kohta ütelnud? Mark. 12, 32. 33.
11. Missuguse mulje oli see tema südame peale jätnud? Mark. 12, 34. 3. märkus.
12. Mis wõib usklik teha? Jlm. 14, 12.
13. Mis ei wõi aga liha meel mitte teha? Rom. 8, 7. 8.
14. Mis peab sündima? Paul. 51, 12.
15. Mis tõutab Jumal teha? Esf. 36, 26. 27.

Märkused.

1. „Nemad olivad ühe tuntud ja haritud kirjatundja (ehk käfutundja) peale mõjunud, et see Jeesuselt küsiks, mis sugune käsk nende kümne seast see suurem on“.
2. Need neli esimest kümne käsu seast on ühes suures põhjusemõttes kokku wõetud: „Sina pead Issandat, oma Jumalat, armastama kõigest omast südamest“. Need kuus wiimast on ühes teises põhjusemõttes sisaldatud: „Sina pead oma ligimest armastama kui iseennast“. Need mõlemad käsusõnad on armastuse põhjusemõtte laused. Esimest ei wõi mitte pidada ja teist üle astuda, ega wõi ka teist pidada ja esimest üle astuda. Kui Jumal õige koha peale südamesse on asunud, siis antakse ka ligimesele esimene paik sealsamas. Meie saame teda niisama armastama kui iseennast

nast. Ja ainult siis, kui meie Jumalat üle kõige armastame on see ka võimalik ligimest erapooletult armastada.

Et nüüd kõik käsud arma tuses Jumala ja ligimese vastu kokku on võetud, siis on selge, et mitte ühtegi käsku ei või üleastuda, ilma, et seda põhjusemõtet rikkunud ei oleks. Sellest näeme meie, et Kristus oma pealtkuuljatele seda õpetas, et Jumala käsul mitte palju üfsituid käskusi ei ole, milledest mõningad suurema tähendusega oleks ja teistel jälle vähem tähendus oleks ja tähelepanemata võiks jääda. Meie Issand näitab, et need neli esimest ja kuus viimast käsku juma'iku terme käsu välja teevad, ja õpetab, et sõnakuulmises kõigi nende käskude vastu armastus ka Jumala vastu välja paistab".

E. G. W.

„Kirjatundja ei olnud Jumala riigist mitte kaugel, sest et ta õiguse tegudel suurema väärtuse armast olewat kui põletamise ja kõigil teistel ohvritel. Tema pidi aga Kristuse jumaliku iseloomu tõeks tunnistama ja usu läbi tema sisse õiguse tegude tegemiseks tema käest väge vastu võtma. Kogu ohvri teenistusel ei olnud ühtegi väärtust, kui see mitte elavas usus Kristuse sisse ei sündinud. Jumalik käsk kaitseb oma otstarbe, kui tema ühendust Kristusega mitte ei tunta. Kristus oli sageaaste näidonud, et tema Issa käsu sõnas midagi sügavamamat kui ainult sündivaid käskusi on. Käsus on seefama põhjusemõte kohustud, mis ewangeliumiski ilmutatakse. Käsk näitab inimestele tema kohust ja süüd. Tema peab andeksandmise ja selle väe pärast, mille läbi ta käsku võiks pidada, Kristuse peale vaatama“.

E. G. W.

6. lektzion. — 7. mail.

Mis teie arvate Kristusest ?

Kirjakoht : Matt. 22, 41—46.

Küsimised.

1. Kui Variseerid üheskoos olid ja seda kõnet, mis

meie eelmises leksionis õppisime, kuulsid, mis siis Jeesus neilt küsis? Matt. 22, 41—42. esim. osa.

2. Misjuguise wastuse nad andsidwad? Salm 42, wiim. osa. 1. märkus.

3. Kudas hüüdis Tawet Messiaast? Matt. 22, 43.

4. Kus pidi ta istuma? Salm 44, esim. osa.

5. Kui kaua? Salm 44, wiim. osa.

6. Misjuguise teise küsimise pani Jeesus neile ette? Salm 45. 2. märkus.

7. Mis ei wõinud Wariseerid mitte teha? Matt. 22, 46.

Mis teised Kristusest tunnistasid?

a) Waenlaste tunnistus.

8. Mis ütlesid Warisee id temale? Luf. 15, 2; 23, 35.

9. Mis ütles ülempreester Katwas? Matt. 16, 63.

10. Misjuguist tunnistust andis Rooma mees Pilatus? Joa. 18, 38.

11. Kudas nimetas Pilatuse naine Jeesust? Matt. 27, 19.

12. Mis Juudas ütles? Matt. 27, 4.

13. Misjuguise kindla otsusele jõudis perlik risti'õõmise juures? Matt. 27, 54.

14. Kudas nimetas karjategija Kristust? Luf. 24, 41.

b) Sõbrade tunnistus.

15. Kudas nimetas ristija Joannes Jeesust? Joa. 1, 34.

16. Mis ütles Peetrus temast? Ap. t. 1, 14; 1, 36.

17. Misjugune oli see armastuse=jüngri kuulutus? Joa. 1, 1. 14. 29.

18. Kudas Toomas teda hüüdis? Joa. 20, 28.

19. Misjugune kõrge waade oli Paulusel Danistegija kohta? Wil. 3, 7—10.

20. Mis arwad sina Kristusest? Ilm. 1, 5.

Märkused.

1. „Selle küsimisega tahtis Jeesus nende usku Messiaase pärast läbi katsuda; et n^õha, kas nemad teda ainult ühels

inimejeks wõi Jumala Pojaks pidasivad. Suure hulga häääl wastas: „Taweti“. See oli see nimi mis prohveti kuulutus'es Messias'ele oli antud. Kui Jeesus oma jumalikkude olekut nende suurte imetegude läbi näitas, kui ta haigeid terweks tegi ja surnuid üles äratas ütles rahwas isekeskis, „Kas ei ole see Taweti poeg?“ See Siromönitsia maa naine, pime Bartimeus ja palju teisi oliwad teda abi pärast hüüdnud: „Jeesus, Taweti poeg, heida armu minu peale!“ Kui tema Jerusalemma läks, wõeti teda selle hüüdega wastu: „Hosianna Taweti Pojale! kiidetud olgu, kes tuleb Issanda nimel!“ Ja need wäikesed lapsed olid sel päewal templis rõemu pärast hüüdnud: „Hosianna Taweti Pojale!“ Aga paljud, kes Jeesust Taweti pojaks hüüdsiwad, ei tunnistanud tema jumalikkust mitte õigeks. Nad ei mõistnud mitte, et Taweti Poeg ku ühtlasi Jumala poeg ou“. E. G. W.

2. Tawet hüüdis teda Issandaks, sest et ta temas Messias't nägi. Ta oli Taweti Poeg, et ta liha poolest sellest sugu-harust tuli, kust Tawetki pärit oli.

7. lektzion. — 14. mail.

Jeesuse karistusjutlus; õige suurus.

Kirjakoht: Matt. 23, 1—12.

Rüsimised.

1. Kelle wastu rääkis siin Jeesus? Matt. 23, 1.
2. Kes istus Moosese järje peal? Salm 2. 1. märkus.
3. Mis pidi rahwas tegema? Salm 3, esim. oja.
4. Mille järele nad ei pidanud mitte tegema? Salm 3, wiim. oja.
5. Millega nad rahwast koormasivad? Salm 4. esim. oja. 2. märkus.
6. Kudas nad ise oma nõuete kohta olivad? Salm 4, wiim. oja.

7. Kudas tegi Jeesus nende inimeste elu awalikuks? Salm 5, esim. osa.

8. Millega nad oma wogidust näidata tahtsiwad? Salm 5, wiim. osa.

9. Kus nad heameelega istusiwad? Salm 6.

10. Mis nad hea meelega tahtsiwad? Salm 7, esim. osa.

11. Kudas armastusiwad nad endid heameelega hüüda lasta? Salm 7, wiim. osa.

12. Kudas ei pidanud nad endid mitte hüüda lastma? Salm 8, esim. osa.

13. Kes on meie õpetaja? Salm 8, teine osa.

14. Mis oleme meie isekeskis? Salm 8, wiim. osa.

15. Missugust teist nime ei pidaund wamulikud õpetajad mitte omaks wõtma? Salm 9, 10. 3. märkus.

16. Kudas näitab emast õige jaurus wälja? Salm 11. 4. märkus.

17. Missuguse taewase nõhju mõtte annab siis Jeesus teada? Salm 12. (Waata ka Õp. s. 29, 23; Luf. 18, 14.)

Märkused.

1. „Kirjatundjad ja Wariseerid ühendasiwad, et nad jumaliku wäega niisama kui Mooseski, täidetud olla. Nemad arwasiwad endid kogu ära seletamises ja rahwale kohtumõistmises küllalt kohased olewat. Rahwalt nõudsiwad nad alandust ja sõnakuulmist. Jeesus palus waltkuulajaid seda teha mis kirjatundjad ütlesiwad ja mis kogu järele õige oli, aga nende eeskogu järele mitte teha. Nemad ei täitnud ise eneste õpetust mitte“.

G. G. W.

2. Wariseeridel oli suur hull eeskirju, mis ainult suusõna õpetustest pärit oliwad, ja isikliku wabadust asjata kitsendasiwad. Mõned kogu osad jätasiwad nad niimoodi ära, et rahwas seda täitma pidi, tunc nad salajas seda tähele ei pannudki ja kui see nende õstarbeks näitas kasulik olema, siis nad täitasiwad weel, et nad sellest isegi wabad olla.

Mende alaline püüdmine oli ainult see, et oma wagadust teiste ees wälja näidata. Selle kättesaamiseks ei olnud neil midagi püham. Jumal oli Moosesele käskluse kohta öelnud: „Ja see peab sulle täheks olema su kääre peal, ja mälestuseks su filmade wahel“. Neil sõnadel on suur tähendus. Kes Jumala sõna südamest tähele paneb ja täidab, selle juures muudetakse kogu inimene paremaks. Käed ilmu-
tawad jumaliku läsu põhjusmõtete pealiskirja õigetes ja armulikkudes tegudes. Nad jääwad siis kõigist meeleheade was-
tundmusest, pettumusest ja kahjulikkusest puhtaks. Nemad on ainult armastuse tegudega ja halastusega tegevuses. Silmad, mis ühe aulise eesmärgi poole on pöördud, on sel-
ged ja täis truudust. Silmanäo waade, ja kõnelemine filmi tunnistawad sulle süüa iseloomust, kes Jumala sõna armas-
tad ja austab. Aga kõiki seda ei pannud juudid Kristuse ajal mitte tähele. Seda, mis Jumal Moosesele oli öelnud, rööbrati niisugusel wiisil, et see, mis kiri käsks, isiku wäli-
muse küljes pidi kannud saama. Sellepärast said need käsud pergament-rihmade peale kirjutatud ja hästi silma-
puutuwal kombel pea ja kääre-rande külge seotud.

Jumala käsk ei saanud sel teel aga mitte meele ja sü-
dame sisse. Neid pergament-rihmast wõi äärefesi kanti
kui autähti, mis tähelepanemist pidiwad äratama. Harilikult
sai ustud, et see kes neid kannab, waga on ja rahwa poolt
auetamist ja lugupidamist teenis“. E. G. W.

3. „Tema noomis sedä uhlust ennast Rabbiks ehk õpe-
tajaks (neistriks) hüüda lasta. Niisugused au-nimed ütles
tema, ei sünni mitte inimestele, waid Kristusele. Preestrid,
lirid tundjad, ülemad käsutundjad ja käsundüete kordasaatjad,
on kõik wennad, ühe isa lapsed. Jeesus tahtis, et tema
pealkuulajad seda südamesse wõtaks ja ühelegi inimesele
au-nime ei annaks, kus seda tunda on, et selle läbi süda-
metunnistuse ja usu üle walitsetakse“. E. G. W.

4. Kristus oli ilka ja alati õpetanud, et tõsi suurust
ainult kõlbluse wäärtuse järele mõdetakse. Ünnistegija
filma ees seisab iseloomu suurus selles, et oma kaas-
ini-

meste kasuks elatitse, ja neile armastuse tegusid ja halastust üles näidatise. Kristus, see au-luningas, oli langenud inimeste teener".
E. G. W.

8. leksion. — 21. mail.

Salaliku meele faristus.

Kirjakoht: Matt. 23, 13—22.

Küsimised.

1. Kudas nimetab Jeesus kirjatundjaid ja Bariiseerisi Matt. 23, 13. esim. osa.
2. Mis nad taewariigiga tegivad? Salm 119, 2. osa. 1. märkus.
3. Mis oli selle järeltus? Salm 13, wiim. osa. Jes. 9, 15.
4. Mis nod leskedega tegid? Salm 14, esim. osa.
5. Mis nad selleks veel silmakirjaks tegid? Salm 14. teine osa.
6. Mis neid ootas? Salm 14, wiim. osa. 2. märkus.
7. Kudas Bariiseerid endi misjoni-töö südidust välja näitawad? Salm 15, esim. osa.
8. Mis niisugustest inimestest sai? Salm 15. wiim. osa.
9. Milles nad üht wahet tegid? Salm 16.
10. Kudas Jeesus neid nimetab? Salm 17. esim. osa.
11. Mis Jeesus neilt küsis? Salm 17, wiim. osa.
12. Mis nad altari pärast, mille peal olwerdatud sai, õpetawad? Salm 18.
13. Kudas Jeesus neile nende jēledust näitas? Salm 19. 20.
14. Misuguses wahelkorras seisis tempel sellega, mis seal sees oli? Salm 21.
15. Mis wahel on Jumala ja selle paiga wahel, kus tema elab? Salm 22, 3. märkus.

Märkused.

1. „Seeläbi, et preestrid ja kirjatundjad kirja ü ber pöörasivad, pimestasivad nad nende meeled ära, kes muidu Kristuse riigi äratundmist oleksivad vastu võtnud ja sise- mist jumaliku elu saanud, mis tõsisele pühitsusele tarwilik on“.

E. G. W.

2. Variseeridel oli suur mõju rahva seas ja nad tar- vitasivad ka seda oma huvide kasuks. Nad võitsivad waga leskede vastu usaldust ja siis näitasivad nad neile, kui nende kohustust, et nad endi waranduse waimulikuks otstarbeks pidivad ära andma. Kui neil siis raha oli, siis pruufisid need kawalad seda eneste jaoks. Oma kohtla- seta oleku kinnitamiseks lugesivad nad awalikkudes paika- des pikki palweid ja t htsivad nõnda oma wagadusega kii- delda. Kristus ütles, et see salalik meel ehk silmakirja wagadus neile seda suuremat hukatust meel toob.

Kristus mõistis ülekohut täiesti armuta hukka, oli aga ettevaatlik ja ei kiisendanud kohustusi mitte. Tema noomis omameelt, mis rohkem nõudis ja lese annet walesti tarwi- tas. Samal ajal näeme, kuidas ta leske kiitis, kes oma ohwri templi waranduse kotta tõi. Ande kurjaste pruufi- mine inimeste poolt ei wõinud siiski andja õnnistust ära wõita. See on see põhjus mis meie tegudele õige iseloomu annab, mis neid kas täiesti pahaks tunnistas ehk neile jälle suurt kõlblist wäärtust tõutab.“

E. G. W.

3. Preestrid mõetsivad Jumala nõudmisi eneste wale mõedupuu järele. Nemad tundsiwad endi wõimuses olevat patu ja patu wahel ilusat wahet teha; mõnedest minti kui tühistest mööda, ja teised sellewastu, mis wõib olla, wähema tähtsusega oliwad, saiwad kui andeksandmatad kõr- gele seatud. Kus raha mængus oli, seal mõistsivad nad isikud endi labamistest wabaks. Suurte raha summade eest ei pandud tihti suuri kuritegusi tähelegi. Wäitsemad eksitused saiwad selsamal ajal teistel juhtumistel nende preestrite ja ülemuste poolt õige kõwemini hukka mõistetud“.

E. G. W.

9. lehtsjon. — 28. mail.

Kümnes Uues Testamendis.

Kirjakoht: Matt. 23, 23. 24.

Küsimised.

1. Milllega oliwad kirjatumdjad nii wäga karmapealsed? Matt. 23, 23, esim. osa.
2. Misfugused teised kohused nad hooletusesse jätiswad? Salm 23, teine osa.
3. Mis oli Jeesuse otsus? Salm 23, viim osa. 1. märkus.
4. Kudas on Jumal oma armastust meile näidanud? 1. Joa. 4, 9; Joa. 3, 16.
5. Misfugune oli Kristuse armaetus? Ewef. 5, 2; Kal. 1, 4.
6. Kui laugele on Kristus ennast alandnud? Matt. 8, 20; 2. Kor. 8, 9. 2. märkus.
7. Kes on see päris waranduste omanik? Laul 50, 10—18.
8. Mis Jumal on inimeste kätte usaldanud? Matt. 25, 14; 1. Kor. 4, 2.
9. Mis Jumal on seadnud? 1. Kor. 9, 13. 14.
10. Kellele kuulub (omandus on) kümnes? Mal. 3, 10.
11. Mis peab sellega ülewäl saama peetud? 1. Kor. 9, 14; Kal. 6, 6.
12. Mis tõutab Jumal rõõmsale andjale? 2. Kor. 9, 7. 8.
13. Kudas meie ainult selle wäike karjuse hulka mõime arwatud saada, kellele Ista kuningriiki on tõutanud? Lul. 12, 32—34.
14. Misfuguses seisukohas Kristus neid leiab, ja mis ta neile teeb? Lul. 12, 25. 37.
15. Kudas pidasivad Wariseerid söögi-käsku? Matt. 23, 24. 3. märkus.

Märkused.

1. „Nendes sõnades mõistab Kristus jälle püha nõuete kurjaste pruukimise üle kohut. Tema ei põlga seda nõuet mitte ära Jumal on kümnese sisseseadmist ise määranud ja selle järele on warematel aegadel ka tehtud. Abraam, see usklikkude isa, maksis kõigist, mis temal oli, kümnest. Juuda rahwa ülemad tunnistasivad kümnese andmist õigeks, ja see oli hea“.

„Jumala käsud on hoopis tähtsad. Kristus tunnistas kümnese andmist kui ühte kohustust õigeks; aga näitas ka ühtlasi, et see teiste kohuste hooletusesse jätmist mitte ei mabanda. Wariseerid olivad aiataswude, nii kui mündi, tilli ja kõmnese kümnesega väga korralikud (karmapealsed), sest et see neil ainult wähe maksis, neile aga korralikkuse ja pühaduse tuulsuse andis. Samal ajal rõhutiwad nad aga endi tühise kitsendustega rahwast ja tegiwad jumaliku sisseseaduse wäärtuse tühjaks. Nemad andsiwad inimestele nende tähtsufeta wahetegemistega nii palju tööd ja juhtisiwad nende tähelepanemise tähtsate tõdede pealt ära. Selles, mis rassem oli käsuõpetuses, kohtu ja halastuse ja usu jätsiwad nad maha. „Seda“, ütles Kristus, „peab tegema, ja teist ei pea mitte tegemata jätma“.

E. G. W.

2. „Jumal Isa on oma armastust selle läbi näidanud, et ta oma ainusündinud Poja andis. Tema ei olnud mitte sunnitud seda tegema, see oli armastus, mis teda selleks sundis. Poeg andis iseennast. s. t. tema tegi seda wabatahtlikult, et ta au-trooni maha jäitis ja sulase kuju omale wõttis. Sellepärast on see põhjusmõte üles seatud, et armastus ohwerdamiseks juba iseenesest on“.

3. „Ka teised käsud olid Rabbidest ümber pöördud. Õpetuses, mis Jumal Moosesele on annud, oli iga rojase elaja söömine keelatud. Sealih ja mõne teise looma liha oli ära keelatud, et selle läbi weresse kergeste müstust ei koguks ja elu wõiks saada lühendud. Wariseerid aga ei jätanud neid eeskirjasi mitte nõnda kui Jumal neid oli annud. Nemad langesiwad määratumasse liialdusesse. Selle all

nõudsiwad nad ka rahwa käest wee kurnamist, et nad ühtegi putukast (sääske), mis rojaste elajate hulka armatakse, alla ei neelaks".

E. G. W.

10. lektzion. — 4. juunil.

Silmateenistus ja südameteenistus.

Kirjakoht: Matt. 23, 25—33.

Küsimised.

1. Mis hoidsiwad Wariseerid puhta? Matt. 23, 25, esim. osa.
2. Kudas oli jüski sifemine seisukord? Salm 25, wiim. osa.
3. Mis Wariseerid olid omale palju kombeks wõtnud? Mark. 7, 4.
4. Kus peab puhastus kõige enne ette wõetama? Matt. 23, 26, esim. osa.
5. Mis saab siis niisama puhtaks? Salm 26, wiim. osa.
5. Kusf kohast mõjub Jumala riik? Luk. 16, 20. 21; 1. Kor. 4, 20.
7. Kudas nimetab Jeesus silmateenistust? Matt. 23, 27. 1. märkus.
8. Kudas nägiwad Wariseerid wäljastpoolt wälja? Salm 28, esim. osa.
9. Kudas oli aga nende tõeline seisukoht? Salm 28, wiim. osa.
10. Kudas on tõsine kristlane alati tuntaw? Ewef. 6, 6. 7.
11. Mille läbi tahtsiwad Wariseerid ja kirjatundjad oma kuulsust rahwa seas weel tõsta? Matt. 23, 29.
12. Mis nad ütlesid? Salm 30; Joa. 9, 29. 2. märkus.
13. Millest nad tunnistust andsiwad? Salm 31 Ap. t. 7, 52.

14. Kudas käisivad isad nende juure saadetud käskudega ümber? 2. Maja r. 36, 16.

15. Kuhu nende tegewus neid wiimaks wiiks? Matt. 23, 32.

16. Misfugune õpetus on sellest nüüdse ajale? Joo. 14, 21—24.

17. Milllega võrdles Jeesus selleaegse ülemate elu? Matt. 23, 33.

Märkused.

1. „Nõnda kui nende walgets lubjatud ja ilusaks ehitatud haudade sees mädanema läinud jäänused warjul olivad, niisama katsivad preestrid ja ülemad oma wälise pühaduse all pattu kinni“.

G. G. W.

2. Wariseerid ehitasid ja ilustasid prohweiti haudasi, ja ütlesiwad üks teisele: „Oleksime meie oma wanemate ajal olnud (elanud), ei meie küll nende seltsi ei oleks heitnud, prohweite werd ära walama“. Meesamad inimesed pidasiwad sel ajal, kui nad nõnda rääkisid, nõu, Jumala Poega ära tappa. See on küll meile õpetuseks! Meie siimad peatsid selle läbi awatud saama, et sadana wäge ära tunda, kudas ta neid ehitab, kes tõe walguse poolt endid ära pööravad. Paljud käiwad Wariseeride jälgedes. Neil on nende wastu suur autundmus, kes oma usu pärast on surnud. Nad ei suuda juutide pimedusest Kristuse ärापõlgamises mitte aru saada. Nemad ütleswad, kui meie Kristuse ajal oleksime elanud, siis oleksime tema õpetust rõemuga wastu wõinud; meie ei oleks iial nende süü osalisev olnud, kes Onnistegija olid ära põlanud. Kui aga süiski täna Jumala wastu sõnakuulmist nõutakse, alanduse ja enese ärasalgamise sõnakuulmist tahetakse, siis nad panewad wastu ja ei taha selle järele teha. Nad näitawad sedasama waimu, mis Wariseerid ilmutasiwad, kui nad Kristust hukka mõistsiwad.“

G. G. W.

11. lektſion. — 11. juunil.

Jerufalemma patud.

Kirjakohi: Matt. 23, 34—39; 24, 1—4.

Küſimised.

1. Mis ütles Jeesus, keda ta veel nende juurde läkitab? Matt. 23, 34. esim. oſa.

2. Kudas neid wastu mõetate? Salm 34, wiim. oſa.

3. Too mõned näitused! Ap. t. 7, 57. 58; 12, 1. 2. 3.

4. Mis saaks walguse ärapõlgamise järelduſ olema? Matt. 23, 35. 1. märkuſ.

5. Mis üeldakse wiimaseſt pälwe rahmasi? Salm 16, 6. Miſpärast?

6. Mis läbi Jeesus oma ſõnu tinnitas? Matt. 23, 36.

7. Mis ſuguste haleda aga ſiiski tõſiste ſõnadega ta nüüd Jerufalemma tohtu hakkas rääkima? Salm 37, esim. oſa. 2. märkuſ.

8. Kudas on nad tema armastuſi tähele pannud? Salm 37, wiim. oſa.

9. Mis sünnib nüüd? Salm 38. 3. märkuſ.

10. Millal saatsid nad Jeesuſt näha? Salm 39, 4. märkuſ.

11. Kui Jeesus templiſt ära läks, kes ſiis tema juurde astusid? Matt. 24, 1, esim. oſa.

12. Mis nad temale näitafid? Salm 1, wiim. oſa 5. märkuſ.

13. Mis kuulutas Jeesus ſelle aulise templi pärast proh-weti wiisil ette? Salm 2; Luk. 19, 44.

14. Kui Jeesus pärast seda oma jüngritega üksi oli, mis ſugused kolm küsimiſt nad temale ette paniwad? Salm 3, 6. märkuſ.

15. Milleſt pidiwad jüngrid endid hoidmo? Salm 4.

Märkuſed.

1. Juundid mõtleſiwad küll waewalt ſelle peale, mis Kriiſtuse ärahetmifega oli ühendatud. Selleſt ajast ſaadif kus

see esimene ilmasüüta veri sai walatud, kui õige Abel Raini kää läbi langes, on see lugu ikka kordunud, kuid weel suuremema süüga. Igal ajal on prohwetid oma hääli kuningate, maawalitsejate ja rahwa pattude vastu tõstnud. Nad rääkisid sõnu, mida Jumal neid käsks rääkida, ja täitsiwad ka siis tema tahtmisi, kui elu kaalu peal oli. Põlwest-põlweste ol'd need nuhtlused walguste ära põlgajatele kokku kogunud. Kristus waenlased wõndusiwad seda isceneeste peale. Preestrite ja ülemate patud olid suuremad kui nendel, kes wanematel aegadel elasid. Selle läbi, et nad Kristuse ära heitsiwad, tegiwad nad endid kõigi õigete were süüdlasteks, kes Abelist kuni Kristuseni olid ära tapetud. Karikas oli ääreni tõidetud, pea nidi ta tasumas õiguses nende peale saama wälja tühjendatud." E. G. W.

2. "Terawalt ja läbiuurimalt oli ta pattu puudutanud, aga tema ei näidanud ühtegi k temakswat waimu. Temal oli üks püha wiha pimeduse würsti vastu, aga ei ismutanud mitte erutatud meelt. Riisama tunneb ta kristlane, kes Jumalaga ühes meeles elab, ja kel need armastuse ja halastuse armsad omadused on, üht püha eht õiget wiha patu vastu; siiski ei lase ta ennost erutatud ägetuse läbi mitte üles äritata, et neid ähwardada, kes teda ähwardawad." E. G. W.

3. "See on see lahkumise-wõitlus, Kristuse pisarates woolab Jumala süda. See on see jumaluse pikameelelise armastuse saladucrikas lahkumine."

Wariseerid ja Saduseerid pidid waikima. Jeesus kutsus oma jüngrid kokku ja pani ennast templist äraminemiseks walmis; mitte kui üks, kes wõidetud ja oma wastaste juurest ära oleks saanud aetud, waid kui see, kelle töö on lõpetud. Tema oli wõitjaks jäänud." E. G. W.

4. "Siispaadik oli Jeesus tempelt „minu Isa koda“ nimetanud; et aga Jumala Бог need müürid pidi maha jätma, siis pidi ka Jumala liginemine selle temp'ile, mis Jumala auks oli ehitatud, ära lahkuma. Sellest ajast peale

olid need kumbe Jumala-teenistused oma tähtsuse kaotanud ja see teenistus oli kui teotus.“

E. G. W.

5. „Kui nad temaga templist välja lätsid, juhtisid nad tema tähelepanemist selle templi tugewuse ja iluduse peale. Kirid olivad templis puhtast selgest marmorist, ja mõned nendest olid hirmus suured. Üks müüri osa oli Nebukadnetsori sõjawäe ümberpiiramisele wastu pannud. Täielikus müüri sepa töö osawuses nägi tempel nõnda kui üks kiwi välja mis kiwimurrust on toodud. Apostlid ei wõinud sellest aru saada, kuidas neid wägewaid müüriid wõib saada ümber lükatud.“

E. G. W.

6. Jeesus ei wastanud jüngritele mitte niimoodi, et ta Jerusalemma ärähäwitamist ja oma tulemise päewa iseäranis lahus seletas.

Tema segas nende mõlemate sündmuste kirjeldused ära. Oles ta neid tulewasi sündmusi neile nõnda näidanud kui tema neid nägi, siis nad ei oles seda mitte lenda suutnud. Armus ühendas ta sündmuste kirjeldusi üksteisega; apostlid pidid seda tähendust ise uurima. Kui ta Jerusalemma rikkumiseft rääkis, siis juhtis ta oma prohwetliku sõnu kuni selle aja peale, kus see lõpuline ärähäwitamine saab ette wõetud ja Issand ennast walmis paneb maailma tema pattude pärast nuhtlema, kui maa mahalöödute werd enam ei kata. See Issanda seletus ei maksnud mitte ainult jüngritele sel ajal, waid ka neile, kes maailma ajaloo wiimastel päewades elawad.“

E. G. W.

12. leksion. — 18. juunil.

Soiatused ja õpetused.

Kirjakoht: Matt. 24, 5. — 14.

Küsimised.

1. Mis Jeesus oma jüngritele temale ette pandud küsimise peale wastas? Matt. 24, 5. 1 märkus.

2. Kes oli juba enne Kristuse sündimist ehitajana ilmunud? Ap. 1. 5, 36. 37.

3. Millest saavad jüngrid kuulma? Matt. 24, 6. esim. oša.

4. Mis nad ei pidanud mitte tegema? Salm 6, teine oša

5. Mis ei olnud veel mitte käes? Salm 6, wiim. oša
2. märkus.

6. Kudas rahwaste juures saab wälja nägema? Salm

7. 3. märkus.

7. Mis siis algab? Salm 8.

8. Kudas siis Jeesuse järelkäijatega ümber käiakse?
Salm 9. 4. märkus.

9. Mis nad siis ijekestis teewad? Salm 10. 3. märkus.

10. Mis on niisugusel ajal tarwiline? Luk. 21, 19.

11. Misugused prohwetid saavad tulema ja misuguse järeldusega töötama? Salm 11.

12. Mis wõtab siis wõimusi? Salm 12, esim. oša.

13. Mis saaks armastusega sündima? Salm 12, wiim. oša.

14. Kellele ainult tõutatakse õnnistusi? Salm 13.

15. Kes saab Kristuse riigi pärija olema? Ilm. 21, 7.

16. Mis see märk on, mis Issand lõpetusest annab?
Matt. 24, 14. 6. märkus.

17. Mis see kuningriigi armuõpetus on? Ilm. 10, 5 — 7.

18. Kuidas see juba täide läheb? Ilm. 14, 6 — 12.

Märkused.

1. „Palju wale Messiasi saavad tulema, kes ütlevad, et nad imetegusi wõiwad teha ja tõendawad, et juutide ärälunastamise aeg on käes. Need ehitawad palju ära. Kristuse sõnad on täide läinud. Palju wale Messiasi on tema surma ja Jerusalemma ärarikkumise wahel ilmunud. Aga see hoiatus sai ka neile antud, kes sel ajal elasid. Seesama ehitus, mis enne Jerusalemma rikkumist oli, on ennast aastasadade jooksul näidanud ja saab veel ilmutama“. E. G. W.

2. „Enne Jerusalemma ärarikkumist püüdsiwad mehed ülemwalitsust kätte saada. Keisrid on ära tapetud. Need, sellest armati, et nad trooni läheduses seisiwad, löödi maha. Oli ka juba sõdasi ja juttusid sõjast. Kristus ütles: „See peab kõik enne sündima, aga juutide, kui ühe rahwuse ots ei ole weel mitte käes“.

E. G. W.

3. Jeesus ütles, et Rabbid saada seletama, et need märgid kui Jumala karistus rahwastele on, sest et nad tema ärawalitused rahwast orjuses kinni hoiawad. Peale selle saada nad weel ütlemata, et need Messiasse tulemise märgid on. Ärge laske endid mitte eksitada; see on juure waewa hakatus... Märgid, mida nemad oma orjusest wabastamise tunnistuseks pidasiwad, need on ärarikkumise märgid.“

E. G. W.

4. Kristlased on seda kõik kannatanud. Isad ja emad on oma lapsed ära annud. Sõbrad on oma sõbrad kohtu kätte toimetanud. Tagakiusajad jõudsiwad selleläbi oma eesmärgile, et nad Jehwanuse, Jakobuse ja teised kristlased ära tapsid.“

E. G. W.

5. Paljud komistawad ja langewad, ja jätawad usu maha, mida nad lord kaitsefid, Niisugused, kes wiletsuse tunnil ära langewad, et endid kaitsta, toowad wale tunnistusi oma wendade peale ette ja annawad nad ära. Kristus on meid hoiatanud ja meie ei pruugi imestada, kui niisugused, kes walguse ära põlgawad, hirmsad on ja loomu wastaselt töötawad“

E. G. W.

6. Omistegija annab 14=ma salmini üleüldise ülewaate Jerusalemma ärarikkumisest ja ühendab sellega ka wiimase aja sündmusi. Järgnewates salmides toob ta iga asja üksikult ette.

13. lektſion — 25. juunil.

Jerufalemma ja maailma lõpu aja ärähäwitamise märgid.

Kirjakohi: Matt. 24, 15 — 28.

Küsimised.

1. Misſugune märk ſai Dnniſtegiſt autud, mis Jerufalemma ärarikkumiſt ette kuulutas? Matt. 24, 15, eſim. oſa.

2. Kudas Lukas ſeda häwitust weel ligemalt kirjeldab? Luf. 21, 20.

3. Misſugune prohwet oli ſelleſt weel ette kuulutanud? Matt. 24, 15, wiim. oſa, (waata Daniel 9, 27.) 1. märkuſ.

4. Mis nende märkidega pidi ette wõetama? Salm 16.

5. Mis nad ei pidanud iſegi mitte tegema? Salmid 17. 18.

6. Kel ſaaks ſiis iſeäranis raſke olema? Salm 19.

7. Mille pärast pidiwad jüngrid paluma? Salm 20. 2. märkuſ.

8. Misſugust päewa pühitſewiwad Uueſt Testamendi eſt ſeaduſe kriſtlased? Luf. 23, 54. 56; Ap. t. 18, 4. 11.

9. Mis pidi maailma peale tulema? Matt. 24, 21. 3. märkuſ.

10. Mis tõutas Iſſand teha? Salm 22, Ilm. 12, 16.

4. märkuſ.

11. Misſugused hüüded ſiis ſaada tulema? Salm 23, eſim. oſa.

12. Kudas pidiwad Kriſtuſe jüngrid ſelle waſtu olema? Salm 23, wiim. oſa.

13. Kes pidi inimeſi eſſitama? ja misſugufe järelduſega? Salm 24.

14. Mikſpärast ei wõi ärawaliſetuid mitte ära eſſitada? Joa. 15, 9. 10.

15. Mis oli Jeſuſ nende eeltulewate ſündmuſte pärast teinud? Matt. 24, 25.

16. Mis saada mõningad Jeesuse tulemise kohta ütlemad?
Salm 26. 5. märkus.

17. Kudas saab Kristuse tulemine jellewastu olema?
Salm. 27.

18. Kus leiawad Jeesanda tulemise ajal suurem osa inimesi toidust? Salm 28.

19 Mis nõu antakse meile? Õp. j. 23, 23.

Märkused.

1. „Mitte üks kristlane ei jaanud Jerusalemma ärarahwistamise juures hukka. Kristus oli oma jüngritele hoiatuse andnud, ja kõik, kes tema sõnu uskusid, ootasid tõutatud märgi peale. „Kui teie näete Jerusalemma sõjawäest ümber piiratud olewat,“ ütles Jeesus, „siis tundke, et tema ärakautamine on liigi tulnud. Siis põgenegu need, kes Juda maal on, mägede peale, ja need, kes keskpaias seal sees on, need mingi wälja.“ Peale seda kui roomlased Cestiuse juhatusel linna olid kinni pannud, jätsiwad nad otse sel ajal, kui kõik oljekoheseks pealetungimiseks kõige kohasem näitas olewat, korraga ootamataki sissepiiramise katti. Sissepiiratud, kes järelduskirika wastupanemise wastu kahtlesid, oliwad parajaste walmis alla andma, kui Rooma sõjawägede juhataja ilma ühegi nähtawa põhjuseta oma sõjawõimud äärmiselt tagasi tõmbas. Aga Jumala armuline ettenägemine juhtis seda sündmust oma rahwa kasuks. See tõutatud märk oli ootawatele kristlastele antud, ja nüüd anti kõigile, kes Ünnistegija hoiatuse järele kahtsiwad läia, põgenemiseks wõimalust. Neid sündmuse juhiti nõnda, et ei juudid ega ka roomlased kristlaste põgenemist ei pidanud takistama. Cestiuse taganemise järele tungsiwad juudid Jerusalemmast wälja esimese peale ja ajasiwad taganewat wäge taga, ja kuna nüüd mõlemad sõjawõimud sel teel olid täielises tegewuses, oli kristlastel wõimalust linnast wälja minna. Samal ajal oli ka maa waenlastest laged, kes neid oleksid wõinud katsuda kinni pidada. Ümberpiiramise ajal oliwad juudid lehtmajade püha pühitsemiseks Jerusalemma kolkku kogunud, ja sel kombel oli

fristlastel fogu maal wõimalik, oma põgenemisi takistamata toime panna. Ilma wiivitufeta põgenesivad nad ühte linna kus nad julged wõisid olla — Bella linna, Beräa maale, sealpool Jordanit.“

E. G. W.

2. Tema, kes hingamise päewa on teinud, ei ole teda mitte kõrwaldanud ega risti külge naelutanud. Hingamise päew ei ole tema surma läbi mitte asjataks ja tühiaks tehtud. 40 aastat peale ristilöömist pidi ta pühaks saama peetud. 40 aastat pidivad jüngrid paluma, et nende põgenemine mitte hingamise päewal ei juhtu.“

E. G. W.

3. „Jerusalemma ärarikkumise juurest läks nüüd Kristus ruttu nende juuremate sündmuse, selle maailma ajaloo kети wiimase lüli, — Jumala Poja tulemise juure omias suuruses ja aus, oma kõnega üle. Nende mõlema juhtumise wahel seisis Kristuse silmade ees aastasajad wältaw pimedus, aastasajad, mida tema kogudus werega, pisaratega ja hädikisaga oli ära märkinud. Selle sündmuse peale ei wõinud tema jüngrid nüüd weel mitte waadata ja Jeesus andis seda nüüd lühikeses aruandes teada. „Sest siis tuleb suur wiletsus,“ ütles tema, „mäherdust ep ole olnud maailma algusest siit saadik, ega peagi mitte tulema.“ „Ja kui need päewad ei saaks lühendatud, siis ei peaseks ial ei ükski liho; aga nende pärast, kes ära walitsetud, lühendatakse need päewad.“ Kristuse järelkäijate peale pidi suur tagasiwõimene tulema, mis rohkem kui tuhat aastat kestma pidi, niisugune, mida maailm enne ei ole tunnud. Tuhanded ja tuhanded on tema truuwisi tunnustajaid ära tapetud. Kui Jumal oma kätt, oma rahwa kaitseks mitte ei oleks wälja sirutanud, siis oleksid kõik otta saanud. Aga „ära walitsetute pärast,“ ütles tema, „lühendatakse need päewad.“

E. G. W.

4. „Annistegija ettekuulutusel Jerusalemma kohtu nuhtluse kohta on weel üks teine täideminemine, millest see esimene hirmus juhtumine ainult üks nõrk wari on. Selle ärawalitsetud linna saatuses wõime meie selle maailma saatust, kes Jumala halastust enesest ära lükkab ja tema käsku jagadega tallab, ettekujutatult näha. Rohutawad on aruanded

in mlifust wileisufest, mida maailm nende piffabel aastafadabel oma häwitufega on nägema pidanud. Süda tunneb ahastust ja julgus taub ära, kui selle peale peab mõt'ema. Hirmsad on taewa ülemwõimu ärapõlgamise järeldused olnud. Siiski tuuakse meile Ilmutamise raamatust tulewiku üle weel hirmsamad sündmused walge ette. Minewiku oruanded — terve rida märkusi, wõitlusi ja segadusi, „kõit taplejod taplewad mürinaga, ja riided weeretatakse mere sees“, — mis on need weel, selle hirmsa päewoga wõrreldes, kui see juhtiw Jumola Waim, kes süa saadit seda lahtipuhawat inimlikku ägedust ja saadana wiha kinni on hoidnud, korraga usmataste juurest saab ära wõetud! Siis saab maailm nõnda kul weel ilul enne saadana walitjuse järeldusi äratunda.“

E. G. W.

5. „Wale-kristused ja wale-prohwetid teewad nüüd fuuri tähti ja imetegusiid jüngrite elsitamiseks. Kas meie seda hüüet i kuule: „Waata Issand on kõrwes!“ „Kas mitte tu'ondad ei ole kõrbe läinud, et sealt Kristust leida?“ (Mormonlased ütlewad nimelt, et Kristus saab sinna kõrbe tulema, mis Soolamere ääres Utah riigis on. Sinna on nad ühe templi ehitanud, ja sinna rändawad kõit need, kes tema tu'emist ootawad.)

„Ja nendes tuhandedes koosolekutes, kus inimesed elsiarwamisel lahkunud waimudega läbikäimises ollo, kas sealt ei ole nüüd seda hüüet kuulda: „Waata, tema on lambrites!“ Need on need tõendused, mida Spiritismus ette toob. Aga mis Kristus ütleb? „Surge uskuge mitte!“

E. G. W.

